

ჰორიზონტიდან ზენიტამდე

ჰორიზონტიდან

ზენიტამდე მხოლოდ ვარდებით,

წითელ ვარდებით

შენი კვალი დაიფარება...

გზას. სევდიან გზას

მოვხიბლავთ და შევუყვარდებით,

ჩემი სიცოცხლე, ჩემი ქნარი

თუ გეყვარება!

ჰორიზონტიდან

ზენიტამდე შენს წარმტაც სახელს

ყოველი სული და სიცოცხლე

გაიმეორებს,

მყინვარი დახრის შუბლს ამაყს და

ფიქრთ გამომსახველს,

შენის სახელით ამოსჭედავს

მთებსა და გორებს.

ჰორიზონტიდან

ზენიტამდე ღრუბელთა გუნდი

ძირს დაეშვება, ლბილ საწოლად

რომ გაგეშალოს...

მე იალქანად გადვიქცევი,

ოღონდ დაბრუნდი...

ცეცხლს ნუ მისცემ სულს,

რომ იწვალოს და ივალალოს!

ჰორიზონტიდან

ზენიტამდე ალვის მწვერვალებს

წაუჩურჩულებს შენსა სახელს

ზღვის ნიაგ-ქარი,

და ის სახელი დასწავს ზეცის

მიბნედილ თვალებს...

ოღონდ დაბრუნდი... ოჰ, დაბრუნდი

და სთქვი ზღაპარი!

ჰორიზონტიდან

ზენიტამდე მნათობთა კვალი

შენს ლამაზ ფეხთა საბილიკოდ

გადიჯაჭვება...

ოღონდ მასმინე კვლავ შენი ხმა

წყლულთა დამცხრობი,

ოდონდ მაღირსე შენი ნახვით
ის ტკბილი შვება.